

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.304/2021/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. május 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult bűnügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.207/2021/16. számú – helyesen előkészítő ülés alapján meghozott és kihirdetett - ítéletét **hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.**

A 2019. január 16. napjától 2019. január 18. napjáig őrizetben, majd 2019. július 18. napjáig letartóztatásban, ezt követően 2019. július 24. napjáig meghatározott lakásban végrehajtandó bűnügyi felügyelet alatt állt, azután 2019. augusztus 24. napjáig ismétleten letartóztatásban volt, azután 2019. szeptember 5. napjáig újból meghatározott lakásban végrehajtandó bűnügyi felügyelet alatt állt, majd 2019. december 4. napjáig ismétleten letartóztatásban volt, azóta meghatározott lakásban végrehajtandó bűnügyi felügyelet alatt álló

Terhelt1 vádlott

– aki szül.adatok1, anyja neve: anyja neve, cím1. szám alatti állandó lakos, tartózkodási helye: cím22, személyi igazolványának száma: igazolványszám, magyar állampolgár –

bűnügyi felügyeletét a megismételt eljárásra utasított bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, vagy - fellebbezés esetén - a fellebbezés elbírálására jogosult Kúriának a jelen hatályon kívül helyező végzést helybenhagyó vagy hatályon kívül helyező döntéséig **fenntartja.**

A vádlott engedély nélkül nem hagyhatja el Budapest és Pest megye közigazgatási területét.

A bűnügyi felügyeletet továbbra is a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz alkalmazásával kell végrehajtani.

Tájékoztatja a vádlottat, hogy a bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak megtartását a Monori Rendőrkapitányság ellenőrzi.

A végzés kényszerintézkedés tárgyában hozott rendelkezésével szemben az ügyészség a kézbesítéstől számított nyolc napon belül fellebbezést jelenthet be.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Főügyészség 2021. május 18. napján kelt NF.1096/2019/131-134-I. számú – és a bíróság előtti eljárásban változatlanul fenntartott – vádiratával Terhelt1 vádlottal szemben a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette, a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette és a Btk. 186. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntette miatt emelt vádat. Ebben arra az esetre, ha a vádlott az előkészítő ülésen a vád tárgyát képező bűncselekmények vonatkozásában teljeskörűen beismeri a bűnösségét és lemond a tárgyaláshoz való jogáról, 11 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és 10 év közügyektől eltiltás kiszabására, továbbá a tőle lefoglalt 168.300 Ft készpénz vonatkozásában vagyonelkobzás alkalmazására tett indítványt.

[2] Az ügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. augusztus 27. napján a Be. LXXVI. Fejezete szerinti előkészítő ülést tartott, amelyen meghozott végzésével a rendelkezésre álló iratok alapján a vádlott „beismerő vallomását és tárgyalásról való lemondó nyilatkozatát” elfogadta.

[3] Ezt követően – a bevezető részben tévesen feltüntetett tárgyalás helyett - az ugyanezen előkészítő ülésen kihirdetett 31.B.207/2021/16. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében, a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében és a Btk. 186. § (1) bekezdés b) pontjának IV. fordulatába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntetében. Ezért – halmazati büntetésül - 6 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és abból a vádlott legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Ezen túlmenően a vádlottal szemben a nyomozó hatóság által lefoglalt és a BRFK Közgazdasági Osztály Pénzügyi Csoportjánál 01100/3172-10/2018. bűnügyi számon befizetett 168.300 forint összegre vagyonelkobzást is elrendelt. Határozott a vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott lakásban végrehajtandó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe beszámításáról akként, hogy öt napi bűnügyi

felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. szeptember 25. napján kelt és 2018. szeptember 28. napján jogerős 8.B.22.205/2017/28. számú ítéletével kiszabott 2 év – 5 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását elrendelte. Döntött a lefoglalt tárgyakról és a bünygyi költség viseléséről.

[4] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében, a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése végett, míg a vádlott és meghatalmazott védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[5] Az ügyész fellebbezésében kifejtette, hogy bár az elsőfokú bíróság a büntetiskiszabási körülményeket feltárta, a nyomatékos súlyosító tényezőkkel szemben azonban eltúlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott oldalán felsorolt enyhítő körülményeknek. A kiszabott halmazati büntetés szerinte így eltúlzottan enyhe, a szabadságvesztés tartama mélyen az irányadó középérték alatti, abban nem jut kifejezésre a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyesség. Álláspontja szerint bár a vádlott előkészítő ülésen történt beismerése, megbánása, a kiskorú gyermekekről való gondoskodás büntetést enyhítő hatása indokoltta teszi a középértéktől való eltérést, azonban az enyhítő körülmények mégsem jelentkeznek olyan nagy számban és nyomatékban, hogy az lehetőséget adjon ilyen mérsékelt tartamú szabadságvesztés kiszabására. A büntetés nem szolgálja kellőképpen az általános visszatartás mellett a speciális prevenciót sem, nem elegendő ahhoz, hogy – a vádlott személyére nézve is – kellő visszatartó erőt gyakoroljon. Emellett szerinte az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlott a közügyek gyakorlására is méltatlan, a mellékbüntetés mértékét azonban a kiszabottnál súlyosabb szabadságvesztés tartamához igazodóan indokolt megállapítani.

[6] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta azon meggyőződését, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés - figyelemmel arra is, hogy az előkészítő ülésen történő váddal egyező beismerés vonatkozásában időközben a bírói gyakorlat igen méltányos büntetés kiszabási gyakorlatot alakított ki – eltúlzott. Véleménye szerint a bírósági gyakorlatra figyelemmel a vádlott vonatkozásában lehetőség van a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére, amelyet több olyan, a Be. hatályba lépése óta a vádlott beismerése mellett hozott ítélettel kívánt alátámasztani, amelyet a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt megvalósított újabb bűncselekmény miatt szabott ki a bíróság (Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.147/2020.,1.Bf.209/2019., Pécsi Ítéltábla a Bf.II.60/2019/8. és a Fővárosi Törvényszék 21.Bf.6684/2020.számú ítélete).

[7] Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az állandósult bírói gyakorlat alapján azokban az esetekben, ha a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma alig haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, lehetőség van az enyhítő szakasz alkalmazására (3.Bf.131/2008/14.)

[8] Mindezen körülményekre figyelemmel a büntetés további mérséklésére tett indítványt.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 468/2021/12. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal, az ítélet hatályon kívül helyezése végett tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket ezzel egyidejűleg alaptalannak minősítette.

[10] Kifejtette, hogy a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján bejelentett fellebbezésekre figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdés alapján korlátozott terjedelmű felülbírálat mellett a másodfokú bíróságnak felül kell bírálnia az elsőfokú bírósági eljárást, és ennek során vizsgálni azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[11] Rámutatott, hogy a jelen ügyben a vádlott az előkészítő ülésen a beismerő nyilatkozat megtételére és jogkövetkezményeire is vonatkozó kellően részletes törvényi figyelmeztetések elhangzását és e figyelmeztetésekre adott válaszának rögzítését követően beismerő nyilatkozatot tett. Ennek során akként nyilatkozott, miszerint a vádat megértette, bűnösnek érzi magát és lemond a tárgyaláshoz való jogáról.

[12] A vádirati tényállás szerint a vádlott a tőle 2019. január 16. napján lefoglalt nagy mennyiségű kábítószer, valamint az új pszichoaktív anyagokat, illetve a nem engedélyezett egészségügyi termékeket is továbbértékesítés végett szerezte be, elkövetési magatartásként tehát mind a kábítószer, mind az új pszichoaktív anyagok, mind pedig a Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi termékek vonatkozásában a kereskedés került a vádiratban megjelölésre. Ehhez megfelelően igazodik a cselekmények vádirati minősítése is, így az egészségügyi termékekre elkövetett cselekményt a vádirat a Btk. 186. § (1) bekezdésének b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisításának büntettként minősítette. Az előkészítő ülésen a vádirati tényállás és minősítés módosítására nem került sor.

[13] A vádlott a fenti nyilatkozatával a vád szerint ismerte be a bűnösségét, azaz a nem engedélyezett egészségügyi termékek vonatkozásában is elismerte azt, hogy azokkal kereskedett.

[14] Vallomásaiban a vádlott előadta, hogy ismeretlen forrásból szerezte be a kábítószer, a gyógyszer nevű gyógyszert pedig piacon vásárolta saját célra és volt fogyókúra gyógyszer is. Nyilatkozott továbbá arról, hogy a gyógyszert hogyan kell szedni, valamint arról is, hogy tisztában volt azzal, miszerint ez a gyógyszer nincs Magyarországon forgalomban. Elmondása szerint a kábítószer és az új pszichoaktív anyag eladás céljából volt nála. Utóbbi nyilatkozata értelmében a vádlott az egészségügyi termék hamisítását mégsem ismeri be a váddal egyezően, hiszen a tőle lefoglalt illegális gyógyszerekkel való kereskedést vitatja, állítása szerint azokat saját használatra szerezte be, ráadásul csupán az egyik termék kapcsán erősítette meg, hogy tisztában volt azzal, miszerint az Magyarországon nincs forgalomban, a vádiratban a kereskedés tárgyaként megjelölt másik gyógyszer - a szibutramin hatóanyagú gyógyszer, ami egyébként valóban fogyókúra készítmény, ahogyan azt a vádlott is említette - kapcsán ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett.

[15] A fentiekre figyelemmel a vádlott beismerő nyilatkozata nem volt egyértelmű és a vádirati tényállástól is eltért.

[16] Az iratok tartalma, így elsősorban az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezésegészségügyi Intézet által készített, a nyomozás során beszerzett szakvélemény alapján megállapítható, hogy a vádlottól lefoglalt egészségügyi termékek közül két olyan illegális szer volt, amely Magyarországon forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkezik. Az egyik a 153 darab gyógyszerl megnevezésű, szibutramint, mint hatóanyagot tartalmazó testsúlycsökkentő hatású tabletták, a másik a szildenafil tartalmú három különböző kiszerelésű gyógyszer megnevezésű termék, amely potenciazavarok kezelésére szolgál. A szakértői vélemény szerint a lefoglalt gyógyszerek mennyiségeit fajtanként számolva egy gyógyszer kivételével a személyes felhasználás ténye feltételezhető. A gyógyszerl tabletták mennyiségét viszont a szakvélemény indokolatlannak minősítette, amely túlmutat a személyes felhasználást kielégítő mennyiségen.

[17] A szakvéleményben írtakra figyelemmel a vádlott beismerő nyilatkozata elfogadása feltételeinek fennállása megállapíthatóságát célzó kérdésekre adott válaszai alapján a vádlottól lefoglalt, Magyarországon forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező, azaz nem engedélyezett egészségügyi termékek közül a gyógyszerl tabletták tartásával a vádlott nem a vádirat szerinti, hanem a Btk. 186. § (1) bekezdésének d) pontja szerint minősülő egészségügyi termék hamisítása büntettét valósította meg, ahhoz azonban, hogy e minősítés megállapítható legyen, az ítéleti tényállást akként lett volna indokolt megállapítani, hogy annak tényállási elemei az egyik vád tárgyává tett bűncselekmény minősítését is befolyásoló mértékben eltértek volna a vádirati tényállástól, amire a beismerő nyilatkozat elfogadásán alapuló ítélet esetén nincs törvényes lehetőség.

[18] A beismerő nyilatkozat vonatkozásában felmerült aggályok feloldására nem került sor, ennek ellenére a bíróság a vádlott beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta. Ezzel azonban a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontjának I. fordulata szerinti abszolút eljárási szabálysértést valósított meg.

[19] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróság utasítsa új eljárásra, egyúttal rendelkezzen a Be. 602. §-a alapján a vádlottal szemben elrendelt és legutóbb a Fővárosi Törvényszék 2021. augusztus 27. napján kelt és ugyanezen a napon véglegessé vált 31.B.207/2021/16II. számú végzésével a másodfokú eljárás befejezéséig fenntartott bűnügyi felügyeletnek a megismételt eljárásra utasított bíróság 290. § (4) bekezdése szerinti döntéséig, vagy fellebbezés esetén a fellebbezést elbíráló bíróság 630. § (5) bekezdése szerinti döntéséig történő változatlan formában – a jelenlegivel azonos magatartási szabályok és ezek megtartásának biztosítékaul a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz alkalmazásának előírásával - való fenntartásáról.

[20] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a főügyész indítványával vitába nem szállva utalt arra, hogy amennyiben a másodfokú bíróság mégis elvégezné az érdemi felülbírálatot, úgy a fellebbezésének írásbeli indokaira figyelemmel változatlanul a büntetés enyhítését kéri.

[21] A vádlott saját védelmében nem kívánt felszólalni, az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

[22] A fellebbezések közül az ügyész a főügyési indítvány szerinti tartalommal – hatályon kívül helyezést eredményezően – alapos.

[23] A felülbírálat terjedelmét – egyetértve a Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával – behatárolta a Be. 580. § (2) bekezdése, amely kizárja a fellebbezés lehetőségét a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés ellen, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta.

[24] Ilyen esetekben kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése szerint van helye fellebbezésnek, és ennek megfelelően a Be. 590.§ (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság is az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Ezt meghaladóan azonban a Be. 590.§ (5) bekezdésében írtak vizsgálatát is el kell végezni, köztük mindenekelőtt felülbírálandó az elsőfokú bírósági eljárás; ennek során vizsgálni kell azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. [590.§ (1) bekezdés a) pont]

[25] Az előkészítő ülésen elfogadott bűnösséget beismerő nyilatkozatra specializált önálló hatályon kívül helyezési okként nevesíti a törvény azt, ha az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el. [608. § (1) bekezdés h) pont].

[26] Ennek megítélése során tehát a másodfokú bíróságnak is meg kell vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság által végzéssel elfogadott bűnösséget beismerő nyilatkozat megfelelt-e a fenti, Be. 504.§ (2) bekezdésben írt követelményeknek.

[27] A törvényhely értelmében akkor van törvényes lehetősége a bíróságnak a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, ha

[28] a) a vádlott e nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette,

[29] b) a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik,

[30] c) a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

[31] A fentiek közül az első kettő [a) és b) pontban írt] feltétel megléte aggálytalanul megállapítható volt, Terhelt1 vádlottat a Fővárosi Törvényszék a Be. 502.§ (3) értelmében a

Be. 500.§ (2) bekezdésében foglaltakra részletesen figyelmeztette, azokat a kétségkívül beszámítási képessége birtokában lévő vádlott megértette, majd ezt követően nyilvánvalóan önkéntesen döntött arról, hogy az ügyben beismerő nyilatkozatot tesz, egyben lemondott a tárgyaláshoz való jogáról [16. számú jegyzőkönyv 2. oldal]

[32] A vádlott a nyomozás során vallomást tenni nem kívánt, a fentieket követően azonban az előkészítő ülésen a személyi körülményeire is nyilatkozott, majd bírói kérdésre nagyon rövid vallomást tett. E szerint „Ismeretlen forrásból szereztem be a kábítószer, a gyógyszert piacon vásároltam saját célra, volt fogyókúrás gyógyszerem is. Alkalmanként egy tasakot lehet beszedni a gyógyszerből. Tisztában volt azzal, hogy ez nincs Magyarországon forgalomban. A kábítószer és az új pszichoaktív anyag eladás céljából volt nálam. [16. jegyzőkönyv 2. oldal utolsó előtti bekezdés]

[33] Eszerint tehát a váddal érintett kábítószer és új pszichoaktív anyagot eladás céljából tartotta magánál, míg a gyógyszer nevű potencianövelő gyógyszert – melyről azt is tudta, hogy az Magyarországon nincs legális forgalomban –, továbbá a fogyókúrás gyógyszert – melyre nézve arról, hogy az hazánkban forgalmazott szer-e, és hogy erről milyen ismeretekkel rendelkezett, egyéb nyilatkozatot nem tett - saját maga használta.

[34] A Fővárosi Főügyészség a már említett vádiratával azonban azzal vádolta Terhelt1 vádlottat, hogy az ismeretlen forrásból továbbértékesítés végett nagy tételben beszerzett kábítószereseket, új pszichoaktív anyagokat, illetve nem engedélyezett egészségügyi termékeket az akkori tartózkodási helyeként szolgáló ingatlanban, továbbá az azzal szemközt található, általa vezetett vegyeskereskedésben, illetve a mellette lévő raktárhelyiségben tárolta és értékesítette. Tőle – a kábítószernek és új pszichoaktív anyagnak minősülő tárgyakon kívül - Magyarországon forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező, azaz nem engedélyezett egészségügyi terméknek minősülő 153 db gyógyszerle Tablets megnevezésű, szibutramint tartalmazó tablettát, különböző szildelnafil-tartalmú gyógyszer termékeket (4 bliszterben összesen 16 db. gyógyszer Gold 100 tablettát, 4 dobozban összesen 22 tasak gyógyszer Oral Jelly zselét és 3 dobozban összesen 20 db gyógyszer pezsgőtablettát) foglalt le a nyomozó hatóság a vele szemben 2019. január 16. napján fogatosított intézkedés alkalmával.

[35] E tényállás alapján minősítette a vádhatóság a vádlott fenti cselekményét (egyebek mellett) a Btk. 186.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntettének.

[36] Ezt a bűncselekményt az követi el, aki hamis, meghamisított vagy Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi terméket kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal *kereskedik*.

[37] Ezzel szemben a vádlott a vallomásában a gyógyszerrel kereskedést – bűnösséget beismerő nyilatkozatával szöges ellentétben – nem a váddal egyezően ismerte el, a gyógyszer és a gyógyszerle tekintetében ugyanis azt állította, hogy azokat saját maga

használta. Ez pedig a Btk. 186.§-ában szabályozott egészségügyi termék hamisítása törvényi tényállásának a birtoklási jellegű elkövetési magatartásokat szabályozó (1) bekezdés d) pontjában foglaltak megállapítására lehet alkalmas, amely viszont kizárólag abban az esetben büncselekmény a Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi termékek esetében, ha az elkövető *indokolatlan mennyiségben* szerez meg, vagy tart ilyen készítményeket. Az előkészítő ülésen jelen volt ügyészség azonban erre nézve sem a vádirati tényállást, sem pedig annak eredeti minősítését nem módosította, a vádat nem is ejtette.

[38] A másodfokú bíróság meggyőződése szerint a jogi szakismeretekkel nem rendelkező vádlottnak nem kell tudnia, hogy az a magatartás, ami a vallomásában szerepel (különösen az adott, egyáltalán nem egyszerű szabályozású büncselekmény esetében) pontosan miként minősül, de ettől eltekintve is, a vádlott e vallomása és a beismerő nyilatkozata közt létrejött ellentét pusztán léte miatt meg kellett volna kísérelni azt feloldani, minthogy ilyen körülmények között a beismerő nyilatkozat egyértelműnek nyilvánvalóan nem tekinthető. [Be. 405.§ (2) bekezdés c) pont 1. tétel]

[39] Ezt meghaladóan a nyomozás során beszerzésre került az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezésegészségügyi Intézet szakvéleménye (nyom. ir. 205-206. oldal), amelynek lényege szerint a lefoglalt szildenafilfil tartalmú három különböző kiszerelésű gyógyszer megnevezésű - potenciazavarok kezelésére szolgáló – termék esetén a személyes felhasználás ténye feltételezhető, azonban a 153 darab gyógyszer1 megnevezésű, szibutramin hatóanyagot tartalmazó testsúlycsökkentő hatású készítmény mennyiség indokolatlanul túlmutat a személyes felhasználást kielégítő mennyiségben.

[40] Ha az elsőfokú bíróság valóban elvégezte volna a Be. 504.§ (1) bekezdésében írt – azaz az ügyiratokra is kiterjedő – vizsgálatot, fel kellett volna ismernie, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az eljárás más ügyiratai sem támasztják alá [504.§ (2) bekezdés c) pont 2. tétel], a vád és az ezzel egyező bűnösséget beismerő nyilatkozat ugyanis a vád szerinti minősítésre ad alapot, de a vádlott vallomása, és a szakvélemény a vádirati tényállásban írtakhoz képest csak az egyik gyógyszer esetében, és abban is a vádirati minősítéstől eltérő, a Btk. 186. § (1) bekezdésének d) pontja szerint minősülő egészségügyi termék hamisítása büntetnének megállapítását vetette fel.

[41] A vallomás következőképpen az ügyiratokon keresztül magát a vádirati tényállás megalapozottságának megingatására is alkalmas. A felmerülő kérdéseket és kétségeket – a vádlott teljeskörű és egyértelmű beismerése hiányában - kizárólag bizonyítás lefolytatása útján lehet tisztázni, a Be. 508.§ a) pontja vagy az 509.§ alapján kitűzött tárgyalás keretében.

[42] Így összességében megállapítható, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozat a vádlott előkészítő ülésen tett vallomására figyelemmel nem volt egyértelmű, egyúttal ellentétben állt az ügyiratok tartalmával – közelebbről az igazságügyi szakértői véleménnyel - , ezért azt az elsőfokú bíróság a Be. 504.§ (2) bekezdés c) pontjának megsértésével fogadta el.

[43] Ez pedig a Be. 608.§ (1) bekezdés h) pontjában nevesített, a másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabályszegés, amelynek mérlegelést nem tűrő következménye az elsőfokú bíróság ítéletének nem ügydöntő végzéssel történő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása volt.

[44] A másodfokú bíróság a Be. 611. § (1) bekezdése alapján a megismételt eljárásra az alábbi iránymutatást adja:

[45] Az ügyet tárgyalásra kell kitűzni, amelynek keretében a vádlottat – amennyiben vallomást kíván tenni – részletesen ki kell hallgatni, különösen a gyógyszerekkel összefüggő magatartásra. A további – a vádiratban megjelölt, vagy egyébként szükségesnek mutatkozó - bizonyítást is le kell folytatni a Be. 163.§-ában írt tényállás-tisztázási kötelezettség teljesítése körében.

[46] Csak mindezek után lesz abban a helyzetben az elsőfokú bíróság, hogy a vádirati tényállás megalapozottságáról, a vádlott vallomásának elfogadhatóságáról valamennyi bizonyítékkal egybevetve indokolt ítéletével állást foglalhasson.

[47] A hatályon kívül helyező döntésre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 602.§ alapján döntenie kellett a személyes szabadságot korlátozó bírói engedélyes kényszerintézkedés sorsáról.

[48] E körben az alábbi álláspontra helyezkedett:

[49] A vádlottal szembeni, meghatározott lakásban végrehajtandó bűnügyi felügyeletet a Fővárosi Törvényszék az ítélete kihirdetését követően meghozott, és ugyanekkor véglegessé vált 31.B. 207/2021/16. számú végzésével a Be. 276. § (2) bekezdés ab) és cb) pontjában meghatározott okból a másodfokú eljárás befejezéséig fenntartotta. Ezt követően az ítéltábla védői indítványra a 2021. október 22. napján meghozott 5.Bf.304/2021/10. számú végzésével a bűnügyi felügyelet végrehajtási helyét a korábbi cím2. számú ingatlan helyett a cím23 szám alatti ingatlanra, majd – újabb indítvány folytán - a 2021. december 15. napján meghozott 5.Bf.304/2021/14. számú végzésével 2021. december 16. napjától a cím22 szám alatti ingatlanra módosította a vádlott tartózkodási helyének kényszerű megváltozása okán.

[50] Legutoljára a Fővárosi Ítéltábla a Be. 291. § (2) és (3) bekezdése szerinti hathónapos felülvizsgálatot elvégezve a 2022. március 17. napján meghozott és március 31. napján véglegessé vált 5.Bf.304/2021/10. számú végzésével a Be. 276.§ (2) bekezdés ab) pont és cb) pont alapján a bűnügyi felügyeletet továbbra is fenntartotta.

[51] A bűnügyi felügyeletre okot adó körülményekben a legutóbbi – azt fenntartó – döntés óta semminemű változás nem következett be.

[52] A már ismertetett vád továbbra is módosítások nélkül irányadó a vádlottal szemben, így a kényszerintézkedés általános oka [Be. 276.§ (1) bekezdés a) pont] fennáll, és az is egyértelműen megállapítható, hogy a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés céljának eléréséhez a bűnügyi felügyelet szükséges, és az elérni kívánt cél más módon nem biztosítható [Be. 276. § (1) bekezdés b) pont] az alábbiak miatt:

[53] A vádlott büntetett előéletű, őt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. március 17. napján kelt és aznap jogerős 24.B.X.13.884/2015/4. ítéletével 2014. március 12. napján elkövetett kábítószer-kereskedelem vétsége miatt 120.000 forint pénzbüntetésre, majd a 2018. szeptember 25. napján kelt és 2018. szeptember 29. napján jogerős 8.B.22.205/2017/28. számú ítéletével a 2016. július 25-én elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete és új pszichoaktív anyaggal elkövetett visszaélés büntetnének kísérlete miatt 2 évi – 5 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés büntetésre és 750.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[54] Megállapítható ezek alapján, hogy Terhelt1 vádlott korábban a jelen ügyben vád tárgyává tett bűncselekményekkel azonos jellegű bűncselekmények miatt már két ízben is elítélésre került, az ezek során fokozatosan alkalmazott szankciók láthatóan nem érték el a céljukat, nem voltak alkalmasak az egyéni megelőzéshez fűződő büntetési érdekek érvényesítésére. A jelen eljárásban vád tárgyává tett bűncselekményeket ráadásul felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt követte el.

[55] Mindemiatt esetében a bűnismétlés kockázata változatlanul reális [Be. 276.§ (2) bekezdés cb) pont], az az eltelt idő alatt lényegesen nem mérséklődött.

[56] A Be. 271. § (1) bekezdésében foglalt arányosság és fokozatosság elvét is megvizsgálva azonban az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedéssel elérni kívánt eljárási cél – azaz annak eredményes megakadályozása, hogy a vádlott újabb, szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt kövessen el – már nem szükséges az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet.

[57] A vádlott a vádemelés óta a bírósággal maradéktalanul együttműködik, még a személyes jelenléti kötelezettségével nem érintett másodfokú nyilvános ülésen is pontosan megjelent, a vád szerinti cselekmény elkövetése kapcsán megbánását fejezve ki. Négy kiskorú – köztük két tartós és súlyos beteg – gyermeke tartásához kellene hozzájárulnia munkavégzésből szerzendő keresményével.

[58] Mindemiatt a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a továbbiakban aránytalanul súlyos a mindezt megakadályozó, ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet,

így annak magatartási szabályát – a vádlott jelenlegi tartózkodási helyére figyelemmel a Be. 281.§ (2) bekezdés a) pont 1. fordulata szerinti – Pest megye és Budapest közigazgatási területére korlátozóan – enyhítette.

[59] Azt azonban még jelenleg sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a Fővárosi Főügyészség 2020. október 9. napján kelt NF.1096/2019/98,99-II. számú határozatával az akkor még gyanúsított Terhelt1tal szemben 150.000 Ft rendbírságot szabott ki, mert a terhelt több alkalommal megszegte a bűnügyi felügyelet magatartási szabályait, a nyomkövető eszközt eltávolította a lábáról és a bűnügyi felügyelet helyéül szolgáló ingatlant elhagyta.

[60] Minthogy a részletezettek okán változatlanul a kényszerintézkedés megtartásának fokozottabb ellenőrzése indokolt, a korábban előírt magatartási szabályok – azaz a Be. 282.§ a) pont szerinti mozgást nyomon követő technikai eszköz – alkalmazása szükséges.

[61] Összességében ezért az ítéltábla a bűnügyi felügyeletet további - a Be. 290. § (4) bekezdése szerinti időtartamra - a hivatkozott törvényhelyek alapján fenntartotta.

[62] Tájékoztatja a vádlottat, hogy

[63] - ha a bűnügyi felügyelet magatartási szabályait megszegi, rendbírsággal sújtható [Be. 293.§ (2) bekezdés];

[64] - a magatartási szabályok ismételt vagy súlyos megszegése esetén a terhelt őrizete és letartóztatása rendelhető el [Be. 293.§ (3) bekezdés];

[65] - ha az eljárási cselekményen idézés ellenére nem jelenik meg, és ezt alapos okkal előzetesen nem menti ki, vagy az akadály megszűnése után alapos okkal nyomban nem igazolja, rendbírsággal sújtható, vagy őrizete rendelhető el [Be. 293.§ (4) bekezdés].

[66] A Be. 627.§ (4) bekezdése szerint nem jogosult fellebbezésre az, aki az ítélet ellen annak hatályon kívül helyezése és a bíróság új eljárásra utasítása érdekében jelentett be fellebbezést, ha a hatályon kívül helyezésre a fellebbezésben foglalt okból került sor. Minthogy a jelen ügyben az ügyészi módosított irányú fellebbezés hatályon kívül helyezést indítványozott, és a másodfokú bíróság is az abban foglalt okra alapította azt, a vádhatóság jogorvoslati lehetősége e körben törvénytől fogva kizárt. Nem úgy azonban a kényszerintézkedés tárgyában hozott rendelkezés ellen, amely vonatkozásában a Be. 614.§ (1) bekezdése megfelelő alkalmazásával a fellebbezési jog biztosított.

Budapest, 2022. május 13.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k., dr. Raczky Katalin s.k., Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A végzés 2022. május 25. napján véglegessé vált.

Budapest, 2022. május 25.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke